

ловъ, владѣяше като сжрдечно любимъ отъ владѣтелката си. По причина на отсѣтствието на Саксонскійтъ царь отъ Полско, Августъ III, който живѣше въ Дрездъ, Рускійтъ дворъ бѣше привикналъ, въ врѣмето на Бестучева, да владѣе почти деспотически врѣзъ Полско въ Варшава. Съ хиляди интриги ставахъ тайно за вжзкачанието на прѣстолътъ на тжзъ република послѣ смжртъта на Августа. Най силната отъ тѣзи интриги бѣше тжзи на князоветъ Чарторийски, происхождение отъ Ягеллонитъ, достойни за прѣстолътъ чрѣзъ своитъ напомнимания, иоще по достойни чрѣзъ талантътъ, патриотизмътъ, богатството на тѣхнитъ членове. Англия, Франция, Русеня, Нѣмско, Прусско сичкитъ имахъ своитъ партии въ републиката.

Англия прѣдетавяше на Рускійтъ дворъ да поддржя до сто хиляди обржженни Русци за да се намеси въ наскорошното избиране на Полскійтъ царь. Тя прѣдпочиташе Московекото владѣние въ Варшава отъ това на Нѣмцитъ и на Германцитъ — които, чрѣзъ това, можяхъ да се обсилжтъ много. Франца безъ прѣдвидие и безъ политика въ това врѣме на своята монархия, разделяше на видимо мислитъ на Англия. Тайно, тя пращаше въ Варшава графътъ Брогли, вѣренъ посрѣдникъ на Лудовика XV, да възбужда пропятиствия на Русеня. Една частъ патрѣоти ся оттеглихъ подъ защитата ѣ като ся обвѣрвахъ въ нейната помощъ и въ тжзи на Прусеня. Въ нуждно врѣме, Франция отложи за всегда помощъта на своитъ оржжия. Двѣтъ партии, тжзи на Саксонската кжца и тжзи на Чарторийски, ся прѣпирахъ въ сжюзнитъ и въ народнитъ сжбрания. Всяка отъ тѣхъ земаше врѣхъ по способността и по покровителството на чужденцитъ.

XV.

Единъ младъ Полонезинъ, племянникъ на князоветъ Черторийски, отидъ по сжвѣтътъ на вуйкитъ си, въ Петербургъ да убори прѣдпочтението що можяше да покаже царицата Елисавета кжмъ Саксонската кжца; сжщийтъ този младъ момакъ, не въ дълго врѣ-